

ἀπὸ τῆς Ἀλωῶν dicebatur, et fiebat autumno in
de mianū tempore ἔφ. urbem. maiora mente uere in
tra urbem de his ea agi oram
ἢ περὶ ἰσχυρῶν πόρου. ἰσχυρῶν
ἢ τοῦς ἰσχυρῶν οἰνοῦντας si locus caret mendo fatcor ingenu
mihī ad constare quā esset isti οἰ ἰσχυρῶν οἰνοῦντας in
relinguo iudicio.

Ἰδ' αὐτοῦς πάλιν ἀνεμπερῶντες qui in mihī hāc quacūq;
de causa proficisci uolebam si pashī cū alio constāg
pessimā solueret cū mittebam qui itaq; in classe
mittebat ἀνεμπερῶντες dicebant

ὡς ἀπιστῶντες ἀποροῦσθαι ἔπιθωλα desiderat' τῆς ὄψ
ἣς quā ποχ' ἔγραψατε οἱ ὄψ 3^a 15^a calligri' au illa
u^a fuisse in ὄψτα p' h' ἰπ' οὐ διαφ' ἔδω ἐν ταῖς
ἐπιστολαῖς ἔγραψα ἔμοι δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς τοῦς
ἀποῦντες ἐμοῦ βουλευμένους αὐτ' ἐστὶν δὲ μὲν ὄψτα
s. tarditatis, μετὰ ἀνυχθόντων quā τὸ ἐστὶν ἔργον
At 5° m' ἔργον

ὡς ὅτι ἐστὶν περιπλοκή summo cū dedecore ac πόση
ὡς μετὰ ὄψτα ἔργον

Ἄλλ' ἴδ' ἂν at si in commemoratione uere ab quā ὄψτα p' h'
quis omiserit, atq; ita res ipsas quā uerbis ὄψτα p' h'
si mul' omiserit, ne nobis molestia afferat, in uoluptate
se certe habenda est cōsilio et auri bus uerbis miserat
hū ὄψτα, si aut ipsa uoluptas, et ὄψτα quā uerbis